

بیش از 200 هزار کارگر در آستانه بیکاری

بر اساس یک گزارش زنده تصویری که روز پنج شنبه 18.04.1383 از طریق کانال خبر تلویزیون ماهواره ای ایران پخش شد، بیش از 200 هزار کارگر که در حدود 20 هزار واحد کوچک تولیدی کفش در تهران مشغول بکار هستند بطور جدی در آستانه بیکاری و اخراج قرار گرفته اند. در مصاحبه ای که با چند تن از صاحبان این واحدها انجام شد، اظهار داشتند که طی دو سال اخیر واردات بی رویه کفشهای چینی و ارزان بودن قیمت آن، بازار تولید کنندگان خرد را با 80% رکود مواجه کرده است.

در این رابطه مصاحبه کوتاهی نیز با رئیس کل گمرک ترتیب داده بودند و ایشان اظهار داشتند که واردات کفشهای چینی اجتناب ناپذیر است و بخشی از آن توسط مسافران و از طریق بازارهای آزاد تجاری وارد میشود و باقیمانده نیز از راه قاجاق وارد کشور میشود که لازم است جلوگیری شود. در مصاحبه ای که با تعدادی از کارگران و صاحبان واحدهای تولیدی کوچکتر انجام شد موضوع کاملاً متفاوت عنوان شد و آنان اظهار داشتند که این واردات توسط خود اتحادیه کفشان انجام میشود!!! و مسافران مناطق آزاد تجاری بر اساس قوانین و تعرفه های مربوطه نمیتوانند این حجم وسیع کفش و پیراهن چینی را که به وسیله کاروانهای طویل کامیونها حمل میشود، وارد کشور کنند.

این تنها یک خبر نیست و جایز نیست که به سهولت از آن بگذریم و واقعیات تلخی را که در پس آن نهفته است نادیده بگیریم.

قبل از هر چیز لازم است بدانیم که

- 1- اکثریت کارگران واحدهای کوچک تولیدی کفش در ایران را کودکان زیر 18 سال تشکیل میدهند و بر اساس قانون کار جمهوری اسلامی از هیچگونه حقوقی بر خوردار نیستند.
- 2- اکثریت واحدهای تولیدی کفش را کارگاههای کوچکی تشکیل میدهند که تعداد کارگران آن زیر 5 نفر هستند و بر اساس قوانین ضد کارگری جمهوری اسلامی مشمول بیمه های اجتماعی و حتی دیگر حقوق نازل کارگری نیستند.
- 3- ساعات کار این کارگران با هیچ استانداردی همگون نیست و کارگرانشان شدیداً استثمار شده و کمترین و نازلترین حقوق و مزایا را دریافت میکنند. و (شرایط بوجود آمده کنونی که آنان را در آستانه اخراج قرار داده، دست و بال کارفرمایان را بیش از پیش جهت استثمار بیشتر کارگران باز کرده و آنان را در وضعیت دهشتناکتری قرار میدهد).
- 4- اکثر اینگونه کارگاهها در حاشیه بازارهای سر پوشیده تهران و یا در خیابانهای مرکزی شهر و در زیر زمینهای تاریک و مرطوب قرار دارند که کارگران خردسالش را در معرض انواع بیماریهای مزمن قرار میدهد.
- 5- کارگران اینگونه واحدهای تولیدی اکنون کمتر از ابزار وسایل دستی و سنتی استفاده میکنند اما با دستگاههای پرس و برش چرم ساخت داخل کار میکنند که از هیچگونه استانداردی بر خوردار نیستند و خطرات ناشی از کار با دستگاههای برقی و هیدرولیکی غیر استاندارد، محیط کار را بیش از پیش برای کارگران خردسال نا امن ساخته است. (چرا که در ایران تحت حاکمیت سرمایه اسلامی استاندارد اجباری معنا ندارد و اگر هم گاهی یافت شود، میشود آن را با پول خرید).!!! البته این اوضاع تنها مختص به کارگاههای تولیدی کفش نیست و در بسیاری از بخشهای دیگر نیز به وضوح قابل لمس است.

جمهوری اسلامی از طرفی به منظور تاراج هر چه بیشتر سرمایه های مردم ایران و از طرفی دیگر به منظور برون رفت از انزوای سیاسی بین المللی و همچنین برای خدمت به بورژوازی ایران و به تبع آن خدمت به بورژوازی جهانی، سراسیمه در تلاش است و در این راستا روز بروز حقوق کارگران و دیگر توده های مردم زحمتکش را مورد تعرض قرار میدهد ولی بیش از پیش در منجلاب بحرانهای

مختلف اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گرفتار میشود. در این راستا هر روزه قراردادهای میلیاردهای جدیدی با سرمایه داری کشورهای مختلف منعقد میسازد و بدون توجه به زیر ساختهای اقتصادی کشور با تاسیس بازارهای آزاد تجاری و تلاش در جهت توسعه تجارت جهانی و جذب به اصطلاح سرمایه های خارجی، تیشه به ریشه اقتصاد کشور زده و روز بروز اقتصاد ایران را به ورطه نابودی میکشاند به همین دلیل است که بحران اقتصادی ایران قابل مهار نیست و اما همه بهای آن را کارگران و توده های زحمتکش میپردازند.

آری، بازارهای آزاد تجاری اکنون به محل خرید کالاهای خارجی تبدیل شده که بخشی از خریداران آن توده های اقشار مختلف مردم بیکار و بیکار شده ای هستند که برای امرار معاش روزانه شان راهی جزایر تجاری میشوند و با اندک سرمایه شان که از فروش جواهر همسرشان و یافروش اثاثیه منزلشان کسب کرده اند، لقمه نانی بیابند و اما این تجارت کوچک نمیتواند بازار وسیع ایران را اینگونه اشباع کند، ارزان شدن مایحتاج مردم نکته مثبتی است ولی مشروط به اینکه اینگونه باعث ویرانی زندگی قشر وسیعی از کارگران نشود و بدیل مناسبی باشد در جهت بهبود معیشتی مردم، نه بیکار سازی کارگران.

سردمداران جمهوری اسلامی خود سهامدار و شرکای اصلی این آشفته بازار هستند و هدفمند تنها در جهت کسب سود برای خود و گرسنه نگه داشتن کارگران گام بر میدارند.

کارگران زحمتکش و ستمدیده واحدهای تولیدی کفش ایران!

شما در بدترین شرایط اختناق دوران ستمشاهی، اتحادیه کارگران کفش را بوجود آوردید و برای اولین بار مسئله بیمه را مطرح کرده و به کارفرمایان تحمیل کردید.

اکنون که سرمایه داری جمهوری اسلامی همگام با سرمایه داری جهانی روز بروز حقوق شما را بی رحمانه مورد تعرض قرار میدهد و حتی اتحادیه کفاشان که اتحاد کارفرمایان و سردمداران جمهوری اسلامی است، با واردات بی رویه کفشهای چینی شما را در آستانه بیکاری و اخراج قرار داده اند، رسالت تاریخی شماست که جهت مبارزه متحدانه و کار ساز، بیش از پیش خود را علیه صف منظم بورژوازی، متشکل کنید و با ایجاد تشکلهای مستقل خود با این همه نابرابری و استثمار مبارزه کنید. صف شما جدا از صف کارفرمایان است و اتحادیه آنان مال شما نیست و دشمن شماست.

شما لازم است خود را در تشکلهای مستقل شورایی سازمان دهید و اگر اخراج و بیکار هم شدید، همراه با صف میلیونی بیکاران و کفاشان خیابانی و واکسیها و دیگر توده های زحمتکش و معترض، در شوراهای محل زیست خود متشکل شده و علیه کل نظام سرمایه ارتجاع اسلامی، مبارزاتتان را ادامه دهید و مطمئن باشید حامیان زیادی دارید که هم از شما پشتیبانی کنند و هم به صف شما بپیوندند.

پیروز باشید

عثمان جهانی - 20.04.1383